

EUROPEJSKOŚĆ W LITERATURZE: DO KWESTII EWOLUCJI OSOBOWOŚCI

W artykule Pevy na kulturowo-cywilizacyjnym tle przez literaturę powiązane rolę osobowości. Na przykładach jej ewolucji, począwszy od czasów Renesansu XVII w. do dnia dzisiejszego, będziemy starali się wyjaśnić, dlaczego człowiek-osoba czasami traciła swoją tożsamość, zламаł w globalnych procesach, powołując się na próbki literatury.

Słowa kluczowe: osobowość, literatura, tożsamość, biografionika.

EUROPEAN IN LITERATURE: INTO THE QUESTION OF PERSONALITY'S EVOLUTION

In article by Reva L. into the cultural and civilized phone across literature are investigate the role of personality. For the example of her evolution from the beginning of the Renaissance time XVII c. to our days we are to rush to clear up why individual- personality sometimes to lose his identical, to break in globalistik process, to send away for the models of literature.

Key words: personality, literature, identical, biographika.

L. Reva
kandydat nauk
filologicznych,
pracownik naukowy
Biblioteki narodowej
Ukrainy
im. W. I. Вернадського
NAN Ukrainy
(Kijów, Ukraina)

ЄВРОПЕЙСЬКІСТЬ У ЛІТЕРАТУРІ: ДО ПИТАННЯ ЕВОЛЮЦІЇ ОСОБИСТОСТІ

В статті Реви Л. на культурно-цивілізаційному тлі крізь літературу простежено роль особистості. На прикладах її еволюції, починаючи від часів Відродження XVII ст. до сьогодні ми прагнули з'ясувати, чому людина-особистість подеколи втрачала свою ідентичність, ламалася в глобалістичних процесах, посилаючись на взірці літератури.

Ключові слова: особистість, література, ідентичність, біографіка.

В дослідженні робиться спроба з'ясувати сучасний стан розвитку культурно-цивілізаційних процесів в Україні, особливості розвитку культури, діяльності бібліотек, які опосередковано мають сприяти високому ступеню демократичності і громадянської освіченості особистості, населення. Одним із актуальних питань, піднятих у студії, є збереження ідентичності держави та роль особистості в умовах глобалізації.

Про європейська наукова громада у літературі нині піднімає ці питання досить часто і не менш гостро. Цей є цілком зрозумілим явищем, оскільки останнім часом Україна вибрала шлях до Євросоюзу, і тому пригадалися призабуті за радянщини самі європейські цінності. Нашою розвідкою ми прагнули відтворити процес європейськості через особу, оскільки, на нашу думку, європейськість — не лише в літературі, а і особливо в особах тих, хто її створює, а потім критикує. На наш погляд, в гуманітаристиці про європейські цінності «розводяться» з позицій периферії: самі цінності десь там, а ми тут, і нам лише

тягтися до них, і колись, врешті, прилучитися. В самих європейських країнах — Скандинавії, чи Греції (наприклад), мають інші орієнтири щодо своїх, власне, європейських мірил. Вступ до Євросони тощо — це зовсім інші інституції, зі своїми вимогами та критеріями до кожного «вступника», в які ніякою мірою не може вписуватися безнаціональний безликий менталітет наших керманічів. Європейські ж надбання — не лише якісь суто чужородні, а й наші: пам'ятки Київської Русі, Софії Київської XI ст., київське віче, перший університет Східної Європи — Києво-Могилянська академія, Запорозька Січ — незалежна демократична республіка, незвичайна форма самоврядування, 500-літня історія українського козацтва з неповторним літописанням, Конституція Пилипа Орлика, понад триста неперевершених українських пісень, філософія Г. Сковороди, український Пророк-Шевченко, далі — І.Франко, Леся Українка, В. Стефаник, М. Коцюбинський, М. Лисенко, О. Потебня, ноосфера В. Вернадського, І. Пулюй, С. Корольов, поетика кінофільмів О. Довженка, М. Рильський, П. Тичина, «Березіль», Л. Курбас, Архипенко, бойчукісти... XX століття — унікальне не лише своїми постатями, а й подіями, які спричинили виникнення його постатей: дві світові війни, громадянська війна за демократію й незалежність, страшний геноцид Голодомору, унікальна відроджуваність, ряснота імен, індивідуальне розмаїття українських процесів 20-х років XX ст., Розстріляне Відродження, міжвоєнна література та література війни, творча палітра діаспори, шістдесятництво, заграбована творчість 70—80-х років... Це — неповний перелік європейськості України, навіть — ширше, її світового досвіду, про який ще відгукнеться. Так яка методологічна схема може вміститися в історизм нашої літературної української долі? Жодна з існуючих теоретичних моделей не здатна окреслити повністю український біографізм. Тому, все ж ми вдалися до існуючих періодизацій літератури, щоб локально «причепитися» до метрологічних засад.

Як і інші соціогуманітарні дисципліни, літературна біографіка в своєму розвитку керується гуманістичними традиціями і моральними принципами. Принцип гуманізму — провідний у методології літературної біографіки. Її гуманізація означає підпорядкування досліджень життєвого та творчого шляху митця інтересам суспільства, його удосконаленню.

Всі документальні художньо-біографічні твори зберігають основні риси жанру, окреслених ще А. Моруа [1, 178 р.]: правдивість, сміливий пошук істини, документальність, багатогранність людської особистості.

Біографічний твір як один із жанрів документально-художньої літератури посідає помітне місце в сучасному літературному процесі. Особливості біографічних творів, їх значення ставали об'єктом дослідження багатьох науковців, які різнопланово студіювали ці питання. Диференціацію біографічних творів, становлення їх жанрів, історію розвитку літературної біографіки розглядали Н. Дикушина [2, с. 149–171]; О. Галич [3, с.23]; Сивокінь Г. [4,с.25-26]; Мельничук Б. [5, с.272]; О. Дацюк [6, с.18]; І. Акіншина [7, с. 19].

Ми намагалися в своїй розвідці показати еволюційний розвиток особи в літературній біографії, виток її зросту саме від радянщини— в сучасний період, коли Україна вже стала як незалежна держава. Не могли ми оминати й ті передумови, які спромоглися до становлення особи. Зупинилися й на перешкоджаючих факторах, які неодмінно виникали при динаміці позитивного в плані становлення особи сучасної.

Проблеми розвитку та функціонування документальних творів стають предметом багатоаспектного розгляду й обговорення на міжнародних та всеукраїнських наукових конференціях. Як наслідок — видання збірників доповідей, виголошених на форумах.

Не менш важливим є і принцип соціальної обумовленості і об'єктивності.

Дослідник, вивчаючи суперечливі літературні явища, має право на озвучення своїх поглядів на той чи інший факт життєпису письменника чи літературознавця, але одночасно він зобов'язаний дати повну існуючу інформацію про діяча.

Для української літературної біографіки характерний високий науковий рівень. Її науковість відбивається насамперед у застосуванні науково обгрунтованих методів дослідження, у доборі для інформації високоякісних ресурсів, схем їх угруповань, аналізу, характеристик.

Цим та іншим культурологічним процесам присвячені численні заходи, які проводяться в світі. На одному з них ми спинемося. В Чернігові міською організацією «Євроклуб» спільно з Чернігівською філією Київського Славістичного університету та Чернігівською філією ПВНЗ «Європейський університет» проводиться Міжнародна науково-практична конференція «Україна Європейська: сучасні тенденції та перспективи». Одним із засновників його є Юрій Ткач — сподвижник культурницького руху, небайдужа людина. Тематика конференції, в якій нам пощастило взяти участь, з доповіддю «Концептуалізм джерелознавства української літературної біографіки — домінантної складової частини європейської культури» [8, с. 157 — 164] — розмаїта: економічні, політичні та соціальні наслідки продовження співпраці України з ЄС, а саме: сучасна освіта в Україні в контексті європейської інтеграції; правовий простір України, забезпечення прав людини; глобалізація та її вплив на економіку України; тенденції розвитку євро регіонів; міжкультурний діалог, участь громадян України в програмах ЄС; Європа у системі міжнародних відносин в ХХІ столітті тощо.

Подібна тематика наукових форумів — не поодинокі. Непрості трансформаційні процеси перетворень в сучасному культурному просторі цікавлять не лише вчених академічних інституцій [9, 405 с.], [10, 296 с.] тощо.

Прагнення України утвердитися в світовій спільноті сягають глибини віків. Вагомий внесок в теоретичне обгрунтування націотворення українського народу, у формуванні послідовної орієнтації на утвердження державної самобутності українського народу в колі країн європейської цивілізації в ХІХ — першій половині ХХ ст. зробили М. Костомаров, В. Антонович, Д. Яворницький, Д. Багалій, М. Драгоманов, М. Грушевський, І. Крип'якевич, Д. Донцов, С. Єфремов, В. Перетц та інші вітчизняні мислителі. Тим більше, що зв'язки України зі світовим товариством — віковічні. Ми писали про це в статтях про стосунки України з Францією [11, с. 301—305] та германами [12, с.290 — 297]. Наш прапор — жовто-блакитний — подарунок імперської династії Австро-Угорщини — Габсбургів. Примадонною у Віденській опері є наша Вікторія Лук'янець, кожен з її концертів — аншлаг та овації. Нашого цвіту — по всьому світі... “Україна існує на планеті дуже давно, але чимало сучасників не навчилися її вирізняти ані на географічних картах, ані на історичному овиді. Час від часу ми були дуже помітні, однак траплялося, Україну століттями вперто не помічали й виштовхували на околицю цивілізованого життя. Але народові нашому з давніх давен притаманна неметушлива гідність, споконвічне прагнення миру і співпраці з усіма народами світу” [13, с.7].

На першому місці в усіх перетворюючих процесах, а особливо від ХІІ ст., залишалася Людина. Людина- особистість стала об'єктом історії починаючи з часів Відродження ХVІІ ст., коли література, врешті, повернулася до людини. Вона мала всі, притаманні соціуму, якості: гумор, сатиру, критику, свідомість, самосвідомість, честь та гідність, відчуваючи потенційну силу свого особистого рішення, голосу. Але зараз, в ХХІ ст., на відміну від епохи Бароко, людина перестала боятися. А це є найвищим досягненням,

критерієм мужності та самоусвідомлення себе не як раба, істоти, а великий результат неконформізму. До цього ж додавалася революційність.

Риси національного характеру українця формувалися протягом тисячоліть як універсалії. Великій справі зміцнення підупалоного нині в значній частини людей духу покликані служити і художні розповіді про многотрудні, як правило, життєві шляхи видатних особистостей. Як і понад сто років тому, в “хворі“, за характеристикою А. Чехова, часи, “подвижники потрібні, як сонце“. І так само потрібні яскраві історико-біографічні твори про них, які являють собою цінний виховний матеріал [5, с. 6]. Самостійне оволодіння знаннями, залучення до культури в усіх її формах у наші дні вимагає належної інформації студентів про самотутні види словесної діяльності людини. Без цього неможливе, зокрема, й зберігання нашої культурної спадщини, введення її в контекст сучасної культури. В цьому плані особливого значення набуває ознайомлення молоді з раритетами давньої писемності. У вихованні молоді велике значення мають поруч зі стародруками твори представників античної культури, зокрема — Есхіла, Софокла, Еврипіда, Аристофана, Гомера, Платона, Арістотеля, Горация, Вергілія, Шекспіра, Мольєра, Гете, Шіллера, Байрона, Гюго, Ніцше (він у першій мірі — мистець), а в українській літературі — Шевченка, Франка, Лесі Українки, О. Кобилянської, Коцюбинського, Стефаніка, Олесья, в російській літературі — О. Пушкіна, М. Лермонтова, Ф. Достоевського, Л. Толстого... "Ніщо так не поширюється серед народу і ніщо так не формує людське думання... як красне письменство ..." [14, с. 19 — 20].

Ми схилиємося до всього чужого, а не свого. Вдягаємо дрес-коди, їздимо в іномарках, вживаємо замість здорової їжі хачапурі, хот-доги, суші, пахлаву. Нас переконують, що сьогодні не можна жити без англійської мови. На кожному кроці бачимо написані чужою мовою вивіски готелів, маркетів, фірм та фірмочок: Silver, River, Drim, Town. Служби, що відповідають за дотриманням українських законів — все це не помічають або не хочуть помічати. Як же треба зневажати самих себе? Виходить — без української мови жити можна, а без англійської — ні? На широкий загал про ганебну англоамериканізацію, яка витісняє все українське з України, не говорять, хіба що у вузькому колі, — на радіо «Культура». Про українські цінності, як про найвищий престиж українського народу, говорить катастрофічно мало, що це загрожує забуттям традицій і уявлень про національність людей, які живуть в Україні. “Коли йдеться про європейський вибір України як щось нове, не варто забувати, що вибір той бував і литовським, і польським, і російським, і навіть турецьким, коли після знищення Запорозької Січі чимало козаків подалися за Дунай. Бував той вибір і заокеанським, коли від біди люди з України емігрували до Канади, Сполучених Штатів чи Австралії” [13, с. 7].

Парадоксально, попри те, що цивілізована Європа дивиться на нас зверхньо, саме вона не проти асимілювати українців у своє лоно. А мільйонам українських жінок та чоловіків вже просто стали невід’ємною трудовою еміграційною кастою у багатьох країнах світу: Італії, Чехії, Португалії, Бразилії, Аргентині, Америці, Канаді, Росії тощо. До речі, на відміну від китайських, тайських, турецьких, арабських мігрантів, українських ніхто не жене з тих країн, де вони працюють, а такі країни, як Польща та Росія ще й спеціально створюють умови для еміграції туди українців. Не дивно, що за часів царизму та Советів українців навіть сім’ями насильно завозили до Сибіру та Далекого Сходу. Чому так відбувається саме з нами, чи замислювалися ми колись? Чому нас вважають другим сортом вище вказані народи і одночасно усюди запрошують?

Чому лише невелика кількість просунутих українців замовляють у бібліотеках томи, які належать провідникам нашої нації: В’ячеслава Липинського, Миколи Міхновського,

Євгена Коновальця, Степана Бандери, Олега Ольжича, Дмитра Донцова, Євгена Маланюка, В'ячеслава Чорновола?... На жаль, переважна більшість наших громадян не знайома з працями цих видатних державних мужів.

Одним із вирішальних факторів національної самобутності українського народу є мова, яка є феноменом духовної культури нації. Через мову пізнається людина, виявляється її моральне обличчя, суспільні та естетичні ідеали. Культурологічний потенціал мови пояснюється тим, що вона відбиває важливі суспільні явища, соціальні відносини, звичаї, морально-етичні та естетичні норми національного світогляду. Як явище національної культури, вона репрезентує надбання інтелектуальної, філософської й естетичної думки, є адекватною формою суспільної й індивідуальної моральної свідомості. Мова є невичерпним джерелом дослідження духовного потенціалу українського народу. Особливого значення в наш час набувають студії, в яких досліджуються мовні і немовні інформаційні ресурси, які використовуються в сучасному суспільстві для передачі інформації [15, с. 304—309], [16, с. 39—47].

У всьому світі знають, що пісня в усі віки повносилими хвилями заливала усі наші простори: йшли на роботу — співали, працювали — співали, верталися з роботи — співали. Без пісні не одружувалися, не народжувалися, не святкували й не сумували. Винятком хіба що є час теперішній, коли нам начебто хтось «пельку заткнув», примусив забути свій особливий, піднесений стан духу, який досягається піснею, примусив поринати лише у споглядання чужих, не відповідних нашому характерові мелодій та ритмів. За визначенням І. Каганця, саме наші предки — трипільці, арії, кіммерійці, скіфи, сармати, анти, русичі, козаки — ті, хто мешкав в Північному Причорномор'ї, становлять собою цивілізаційну потугу для людства. Саме вони натхненно працювали на його справжній розвиток. «Ми були і добрими учнями, й мудрими вчителями. Навіть у манерах, в українській багатомовності й багатокультур'ї — сліди спілкування з десятками народів. У нашій багатющій мові часом заплелися тюркські, російські, німецькі, польські елементи, які й зробили нас більш зрозумілими для інших і для самих себе...» [13, с. 7—8].

Зруйнована духовність, дух та самобутність українського життя, нерозуміння державності, втрата культури, занепад любові, понівечене слово породжують у своїй сукупності жадібність, садизм, жорстокість, збайдужіння. Егоїзм поборов самопожертву, став символом Великого розуму, а самопожертва тепер стала символом недоумкуватості. Благородство вважається слабоумством, а честь — ототожнена з відсталістю. Самопожертва дорівнюється до жебрацтва. Якщо не зробимо виклик цій спустошливій ході невігластва, то будемо приречені на смерть. Не здолаємо кризи — ні економічної, ні кризи в собі. Як тут не згадати наш віковичний фольклор? [17, с. 143—149], [18, с. 174—176].

У час всеохоплюючих глобалістичних процесів особливого значення набувають ті чинники, які сприяють збереженню та розвитку самобутності українського народу, його духовності. І саме висока духовність покликана врятувати світ від руйнації. Наша країна є здобуток тисячолітнього розвитку українського народу. Тут все пройнято українською культурою, а все, що витворено, є плодом розуму і рук українського генія. Подальший розвиток держави неможливий без опертя на молоді національні кадри з високою духовністю, що продовжували б традиції попередніх поколінь. «На жаль, ми не тільки набували, але і втрачали. Історія подарувала Україні відцентрову долю, неповоротно розкидаючи її багатства та її людей світами. Наші співаки й композитори, полководці і художники століттями вели перед у Відні, Москві, Санкт-Петербурзі чи Варшаві, де потроху забували свій родовід, губилися у чужинських безмежжях простору і часу. Та лишалася земля, лишалася мова, народ. Безсмертя України полягає саме в умінні

відродитися й зберегти себе попри всі знегоди. Забуваються імена й родоводи, але лишається доробок” [13, с.8].

Глобалізаційні процеси Всесвіту найпомітніше виявилися у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст., дедалі відчутніше впливаючи на економічне, політичне та культурне життя, базуючись на різкому зростанні виробництва інформації, розвитку науки, комунікаційній революції. Найбільшого акценту набувають інформаційні ресурси, які в період глобалізаційних перетворень є найвідчутнішими і єдиними документами перед викликами сучасності, еволютивності розвитку суспільства. Глобалізм почасти нівелює значення кордонів, географічних особливостей, включає у сферу загальних інформаційних впливів все ширші прошарки населення, перетворюючи інформаційний ресурс на самостійний засіб впливу і суспільного розвитку. Сьогодні основні напрями досліджень спрямовані на вивчення характерних особливостей інформаційних, економічних, політичних та інших наслідків глобальних впливів і вироблення стратегії розвитку в умовах існування цих впливів для окремої країни, нації тощо. Сьогодні кількісний аспект інформації виступає як найпростіший рівень наукового знання про інформацію. Доступ все більшої кількості людей до інформаційних масивів, особливо в електронному їх вигляді, прискорив процеси структуризації суспільства.

Наповнення вітчизняних інформаційних баз новою інформацією пов'язане з розвитком комунікацій і технологій співробітництва в рамках міжнародних проектів, що охоплюють інформаційні структури і глобальний інформаційний простір. Розвиток системи українських інформаційних баз залежить від розвитку основних потоків інформації на всіх існуючих носіях, якими користується суспільство. І хоча технічний прогрес і забезпечує новітніми технологіями щодо збереження й розповсюдження інформації, проте повного витіснення новими носіями традиційних систем не відбувається. Книга залишається одним із найважливіших джерел інформації. Особливо актуальними у вирішенні деяких специфічних служб інформації є ЗМІ — телебачення і радіо. Джерелом наповнення інформаційних баз суспільства лишається також кіно. Поряд з телебаченням, театром, іншими видами мистецтва важливим є розвиток кіновиробництва на базі новітніх цифрових технологій тощо.

Що стосується розвитку системи зв'язку, від космічного до кабельного, — технічний прогрес у цій сфері сприятиме розвиткові ефективної циркуляції інформації.

Не остання роль у культурі — за бібліотеками. Молодь, на жаль, перестала ходити до читальних залів, використовуючи інтернет-ресурси. В цьому є деяка перевага, але присутній і сум, оскільки небажання приєднатися до світової культури фізично, ми шукаємо легші шляхи, ледь натиснувши пальцем клавіатуру комп'ютерів. Сучасні електронні бібліотеки, — за словами Я.Л. Шрайберга, — “відрізняються від традиційних бібліотек не тільки і не стільки тим, що забезпечують доступ до віддаленого, розподіленого і різноманітного ресурсу за допомогою телекомунікаційних технологій” [19, с. 16]. Книгу, за нашим глибоким переконанням, не замінить жоден інформаційний ресурс. Це все одно, що дивитися на Джоконду зі сторінок популярного видання. Дивлячись, яку мету ми переслідуюмо.

Особливого значення в наш час набувають студії, в яких досліджуються мовні і немовні інформаційні ресурси, які використовуються в сучасному суспільстві для передачі інформації.

Розвиток нових інформаційних технологій ставлять свої вимоги до інформаційно-бібліотечних систем і окремих бібліотек. У формуванні системи наукових електронних ресурсів науковці виокремлюють проблеми відтворення рукописної, архівної та книжкової

спадщини визначних учених в електронному середовищі у рамках програми «Пам'ять України». Потрібні сучасні бібліотеки, які вмiють представити книги в цифровому форматі, без цього руху вперед не буде. Сучасне покоління читачів уже оцінило такі переваги електронних книг, як оперативність розміщення інформації в електронних базах даних, оперативність пошуку інформації, оперативність використаних даних та зручність користування цими даними. Майбутнє — за мережами електронних бібліотек. Всесвітня мережа Інтернет побутує не лише в бібліотечній сфері. Інтернет, як повітря, міцно увійшло в наше життя. Нині бібліотеки, незалежно від носіїв інформації і поділу ресурсів, вступили в нову еру — еру мереж, електронних документів і віртуальної реальності. Сьогодні головна стратегія інформаційного суспільства полягає в підготовці і створенні майбутнього «суспільства знань». Найактивнішу участь у цьому процесі має брати наукова бібліотека, оскільки саме вона є одним з основних соціальних інститутів, що забезпечують суспільству доступ до наукової інформації як на традиційних, так і на електронних носіях. Без ефективного впровадження—спеціально орієнтованих, інноваційних технологій опрацювання та передачі інформації жодна наукова бібліотека—не зможе ефективно впроваджувати необхідні суспільству знання.

Оцифрування— спосіб отримання і зберігання зображень засобами комп'ютерних технологій. Інформація зберігається на магнітних або оптичних носіях. Серед переваг цього методу — швидкий доступ до інформації великої кількості користувачів водночас. Автоматичні засоби пошуку набагато полегшують як сам пошук, так і використання інформації.

Студентська молодь, як найбільш суперечливий прошарок соціуму, що подеколи не має стійких ціннісних орієнтацій, потребує підвищеної уваги, інакше суспільство може втратити свого громадянина, його кваліфікацію тощо. І тут необхідним фактором виступають духовні, культурні та естетичні цінності — глибоке осмислення сенсу цілей людської життєдіяльності. Система цінностей індивіда знаходить відображення в різних видах його діяльності, яка є передумовою виникнення інформаційних потреб особистості. Досвід бібліотек показує, що спрямування і мотиви пошуків студентської молоді найрізноманітніші — від пошуку інформації для занять, до комфортного відпочинку та розваг: спілкування з друзями, перегляд часописів, заглиблення в раритети, «походити» по Інтернету тощо. Бібліотека, як джерельна криниця, має втілювати спрагу кожної душі, яка, переступивши її поріг, уже є небайдужою в своїх пошуках.

Задоволення інформаційних потреб користувачів є головною метою функціонування бібліотек, що визначає їхню активну участь в інформаційних перетвореннях у державі. Споконвічно людство створювало суспільні інститути, спрямовані на створення різних видів документів, їхнє накопичення, зберігання та розповсюдження.

В основі позитивного резонансу дежить давній принцип: що посієш, те й пожнеш. Хто охоче віддає, той і одержує. Нам посміхаються у відповідь на нашу посмішку. Тому, хто випромінює радість, зустрічаються радісні люди, і він приносить радість у життя інших людей. Той, хто живе в любові, ніколи не відчує себе самотньо. Коли людей об'єднує любов, чи то родина, дружба або незначний колектив, і ця сила утримує їх разом, тоді й виникають духовні імпульси, які сприймаються та підсилюються відповідними світлими та янгольськими істотами. Спільна праця людей у дусі любові, взаємоповаги й поваги, гармонійно сповнює духовні світи радістю, а наша Матінка Земля полегшено зітхає. Адже світлим істотам, і в першу чергу матінці Землі, бездушність і байдужість не властиві».

Всесвіт влаштований так, що без конкурентної боротьби обійтися неможливо. Але, втягуючись в неї, потрібно вести її чесно, оскільки, згідно з Давньою арійською

філософією, своє місце під Сонцем потрібно завоювати з чистою совістю. Будьте конкретні та уважні. Озирніться довкола себе — цілком можливо, що золото знаходиться під ногами. Якщо це так, то за відомої завзятості, чесно наживете статки, за які не соромно буде дивитися людям в очі.

Підсумовуючи висловлене Давньою арійською філософією, можна зробити висновок, що сама Людина є творцем власного життя, власної долі. І для того, щоб змінити життя на нашій Планеті, необхідно здійснити перехід від негативної енергетичної сили до позитивної. Тільки тоді зміниться менталітет нації, і життя стане прекрасним.

Збереження рідної мови і менталітету — це не гра у патріотизм, а необхідність гармонізації стосунків з Космосом, і, зрештою, це шанс на виживання. Рідна мова формувала свій менталітет її носіїв і не давала можливості в широких масштабах проявляти агресію і зневагу до ближнього.

Вочевидь, що перехід до масового використання новітніх інформаційних і телекомунікаційних технологій неминуче призведе до серйозних соціальних стресів, дасть технічну можливість групам людей, які володіють засобами масової інформації і комунікації, певною мірою і за необхідності контролювати все суспільство загалом, і кожну людину зокрема.

Як і будь-яка інша, концепція інформаційного суспільства має не допускати брутального технологічного детермінізму, а враховувати складність, багатовекторність, суперечливість упровадження нових технологій у суспільне життя, взаємодію різних чинників суспільного розвитку, серед яких особливу роль відіграє людський фактор.

Письменник — у понятійному сенсі — абсолютно світовий — лише мешкав у тій чи іншій країні. Твори його, статті — якщо витримали іспит часом — здобуток світової цивілізації, або ж — ні. Проте — кожен займає свою ланку у безперервному еволюційному процесі. Демократія — теж процес. І сьогодні історія України не є нерухомим проектом чужої “провіденційної” волі, а відкритим простором дій. О. Гончар у своїх “Щоденниках” записав: “Я — з напівстепу. Цим багато що поєднується у творчості і в самому складі душі. Перші враження дитинства — неосяжні простори” [20, с. 395]. А 10 травня 1988 року (Щоденники. — Т.3) О. Гончар виступав перед бібліотекарями, де “дав собі волю”. Серед бібліотечної громади була і я.

Початок ХХІ ст. сприймається як найпотужніший вибух, що був підготовлений багатьма духовними чинниками. Не можна оминати глобальні світоглядні перетворення, які матеріалізувало покоління межі століття. З усвідомлення поразки і з аналізу її причин починається шлях до перемоги.

Тема пам’яті напряму пов’язана з ідентичністю як особи, так і цілого народу. Безпам’ятність робить людину слабкою, предметом маніпулювання різними тоталітарними системами. Зараз на людство, особливо молодь, впливає віртуальний, почасти позбавлений національних ознак, світ інтернету. Тому пам’ятки народу необхідно зберігати, як зіницю ока. Яким побачить світ українця — залежить лише від наших сучасників. Не можна зупинятися на історичних досягненнях. Потрібно намагатися рухатися вперед. У цьому вирішальна роль належить українській еліті, новому поколінню з високими інтелектуально-творчими, духовно-моральними ідеалами, гармонійно, всебічно розвинутих, з багатогранними знаннями, глибокою національною свідомістю, почуттям гідності, патріотизму, з фантастичною енергією, творчим потенціалом, геніальністю, величезним талантом, конкурентноздатними помислами та ідеями [21, с. 75—78].

В кольоровому альбомі «Україна — любов моя: Фотокнига», В. Коротич у вступній статті сказав: “...є два поняття, що далеко не тотожні. Одне з них — Батьківщина, а друге —

держава”. “Батьківщина — поняття вічне, як океан, в якому злилося безліч річок — історії, культури, мови, природної краси, — годі їх рахувати. А держава — політична структура, що діє певний час на Батьківщині” [13, с. 7].

Аби потужні процеси глобалізації, ренаціоналізації та регіоналізації, що паралельно і динамічно відбуваються в сучасному світі, перманентно формуючи великі інтеграційні економічні новоутворення, політичні союзи, військові блоки, постколоніально-тоталітарні світи, нас не позбавили українськості, соборності та національної гідності. Щоби ми як нація, як суспільна цілісність «мертвих, і живих, і ненароджених» знали свою правдиву історію, не асимілювалися, а стали рівноправними учасниками міжнародних мегаутворень, змогли успішно розв’язувати проблеми колективної оборони, системного захисту національних національних інтересів, етнічної, культурної, релігійної, промислової та іншої ідентичностей, соціальних цінностей, споконвічних традицій та модерних інновацій. Щоб Україна була здатна змагатися на світовому рівні в освітньому, знаннево-фаховому науково-технологічному, інформаційно-комунікаційному, інноваційно-інвестиційному, духовно-інтелектуальному та інших якісних цінностях (аксіологічних) сутностях людського розвитку, а відтак на цивілізовано-партнерських засадах увійшла в систему міжнародного розподілу праці, побудови нових укладів економіки не в статусі постачальника дешевої робочої сили, а активного креативного суб’єкта. Щоби ми не втратили свою суб’єктність і не були, за Франком, тяглом у поїздах їх бистроїзних. Нарешті, щоби політика ґрунтувалася як на загальнолюдських цінностях, так і на засадах стратегічних складових національної ідеї — внутрішньої соборнізації України, збереженні самобутності та гідності людини, її спільноти, їхній адекватній зовнішній інтеграції [22]

Отже, як висновки, ми могли б констатувати, що, напевне, коли б існував Інститут еволюції особистості, то менше було б негараздів, спровокованих політикою та тими, хто її робить. Оскільки вони б також були б досліджуваними. Не піддослідними кроликами, а еволюціонованими особами. Вивчалися й аналізувалися б усі криві у динаміці зросту, злети й падіння видатних особистостей. Більше уваги додавалося саме урокам по виправленню помилкових рішень та дій. «Історія — мудра дама... а політика — дама жорстока, вона не вибачає слабкостей та помилок...» [23, с. 89].

Перспектива в дослідженні даного питання — й надалі слідкувати за літпроцесом України, студіювати критичні дослідження, виокреслюючи ті, де піднімається роль особи – особистості. Таким чином, роль особистості як рушійної сили вселенського прогресу, зважаючи на попередні еволюційні сходинки, є надважливою; вона повинна зіграти і сьогодні, у вирішальні історичні дні нової України.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Maurois A. *Aspects de la biographie* / A. Maurois. – Paris, 1928. – 178 p.
2. *Дикушина Н.* Невыдуманная проза (О современной документальной литературе) [Текст] / Н. Дикушина // *Жанрово-стилевые искания современной советской прозы.* – М.: Наука, 1971. – С. 149–171.
3. *Галич А.* Современная художественно-документальная проза (Проблема развития жанра) [Текст] / А. Галич : автореф. дис.... канд. филол. наук. – К., 1984. – 23 с.
4. *Сивокінь Г.* Біографізм як методологічний інструмент в сучасному літературознавстві [Текст] / Г. Сивокінь // *Другий Міжнародний Конгрес українців (Львів, 22–28 серп., 1993).* – Л., 1993. - - 336 с.- [с. 25-26].

5. Мельничук Б. Випробування істиною: Проблема історичної та художньої правди в українській історико-біографічній літературі (від початків до сьогодення) [Текст] / Б. Мельничук. – К.: ВЦ “Академія”, 1996. – 272 с.
6. Дацюк О. Особливості жанрової еволюції сучасної художньої біографії [Текст] / О. Дацюк : автореф. дис. ... канд. філол. наук. – К., 1998. – 18 с.
7. Акіншина І. Жанрово-стильові особливості художньо-біографічної прози 80–90-х років ХХ ст. [Текст] / І. Акіншина : автореф. дис. на здобуття вченого ступ. канд. філол. наук / Дніпропетр. нац. ун. – Дніпропетровськ, 2005. – 19 с.
8. Рева Л.Г. Концептуалізм джерелознавства української літературної біографіки — домінуючої складової частини європейської культури // Зб. матеріалів III Міжнародної наук.-практ. конф. “Україна Європейська: сучасні тенденції та перспективи“ (Чернігів, 21 трав., 2010) / Упоряд.: Ю.В. Ткач / Чернігів. міська громадська організація “Свроклуб”; Чернігів. філія Київ. Славистичного ун-ту та Чернігів. філія ПВНЗ “Європейський ун-т”. — Чернігів: Видавець ФОП О.А. Стельмах, 2010. — [С. 157 — 164]. — 240 с.
9. Культурно-цивілізаційний простір Європи і Україна: Особливості становлення та сучасні тенденції розвитку / НАН України; Ін-т європейських досліджень НАН України. — К.: Ун-т “Україна”, 2010. — 405 с.
10. Культурологія та соціальні комунікації: Інноваційні стратегії розвитку: Матеріали Міжнар. наук. конф., 18—19 листоп., Харків, 2010 /Х.: ХДАК, 2010. — 296 с.
11. Рева Л. В. Коптілов — мій викладач, який навчав думати і творити // Українське мовознавство: Міжвідомчий наук. збірник / Міжнар. наук. конф. “Мова як світ світів: Поетика і граматики” (Київ, 18—19 листоп., 2010) / Київ. нац. ун-т імені Тараса Шевченка. — 2010. — №40/1. — [438 с.]. — С.301—305.
12. Рева Л. Микола Дашкевич — історик, джерелознавець, автор військового епосу Придніпров’я (за Північними пам’ятками): Кримський відгомін // Воєнна історія Північного Причорномор’я та Таврії: Наук. збірник; Матер. Всеукр. наук. військ.-істор. конф. (6 —7 жовтня, 2011 р., м. Севастополь) /М-во оборони України; Нац. військ.-істор. музей України; Військово-морський музей України; Військово-морський музейний комплекс “Балаклава”; Держ. підприємство “Укроборонсервіс”. — Севастополь, 2011. — 802 с. — [С.290 — 297].
13. Коротич В. Україна — любов моя// Фотокнига. — К.: ТОВ “Спалах”, 2005.— С. 7.
14. Білецький Л. Історія української літератури: Т. 1: Народня поезія. — Авсбург, 1947. — С. 19 — 20.
15. Рева Л. До питання про мовний код українського народу // Мова. Свідомість. Концепт: зб. наук. праць / Відп.ред. О.Г. Хомчук / Мелітопол. держ. пед. ун-т імені Богдана Хмельницького; Северодвінська філія ГОУ ВПО «Поморський держ. ун-т імені М.В. Ломоносова» (Росія) . — Вип.1. — Мелітополь: ТОВ «Видавничий будинок ММД», 2011. — [С.304 — 309]. — 316 с.
16. Рева Л. Літературна українська мова доби Ренесансу та Бароко (за фондами Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського НАН України) / Л. Г. Рева // Актуальні проблеми іноземної філології : Лінгвістика і літературознавство : міжвуз. зб. наук. ст. / відп. ред. В. А. Зарва. – Бердянськ : БДПУ, 2011. – Випуск VI. – Ч. 2. – С. 39–47.
17. Рева Л. Голубина книга як фундамент усної народнопоетичної творчості України // Наук. вісник “Межибіж”: Матеріали Третьої наук.-краєзнавчої конф. “Стародавній Межибіж в історико-культурній спадщині України”: В 2 ч. / Під ред. О.Г. Погорільця, Л.В. Баженова, А.М. Трембіцького та ін.. — Межибіж- Хмельницький: ПП Мельник А.А., 2010. — Ч.1. — 390 с. — [С.143 — 149].

18. Рева Л. Украинские народные баллады о любви и верности // Менталитет славян и интеграционные процессы: История, современность, перспективы / Материалы VII Междунар. науч. конф. (Гомель, 26—27 мая, 2011 г.) / Мин-во образования Респ. Беларусь; Ин-т социологии НАН Беларуси; Белорус. Славянский комитет; Гос. Академия славянской культуры; Учреждение образования "Гомельский гос. техн. ун-т имени П.О. Сухого : В 2 ч. — Ч.1. — 240 с. — [С. 174—176].

19. Шрайберг Я.Л. Современные тенденции развития библиотечно-информационных технологий.— Ежегодный доклад. http://www.gputb.ru/win/ntb/ntb2002/1/f01_03.htm/ — С. 16.

20. Гончар О. Щоденники: В 3 т. — Т.2: 1968—1983.— К. : Веселка, 2003. — С. 395.

21. Рева Л. Життєписи видатних діячів української літератури в історичній пам'яті (з досвіду роботи в Національній бібліотеці України ім. В.І. Вернадського) // Наукові праці: Наук.-метод. журнал. — Т. 135: Вип. 122: Філологія. Літературознавство. — Миколаїв: Вид-во — ЧДУ ім. Петра Могили, 2010. — 128 с. — [С. 75 —78].

22. Вовканич С. Борітеся не лише Майданом» // Україна молода. — 2014. — 26 лют.

23. Кравчук Л. Маємо те, що маємо: Спогади і роздуми. — К: Століття, 2002. — 392 с.: іл. — [С. 89].

EUROPEAN IN LITERATURE: INTO THE QUESTION OF PERSONALITY'S

EVOLUTION

L. REVA

The study attempts to find out the current state of development of cultural-civilizational processes in Ukraine, peculiarities of the development of culture, the activities of libraries, which should indirectly contribute to a high degree of democracy and civil education of the individual, population. One of the important issues raised in the Studio is keeping the identity of the state and the role of personality in the context of globalization.

About the European scientific community in the literature now raises these questions quite often and no less urgent. This is a perfectly understandable phenomenon, because in recent years Ukraine has chosen the path to the EU, and therefore remembered forgotten for the Sovietization themselves European values. Our exploration we wanted to recreate the process of European integration through the face, because, in our opinion, the European-not only in literature, but especially in the faces of those who make it, and then criticize. In our opinion, humantronic about European values "divorce" from the positions of the periphery: the values somewhere, and we are here, and we only reach for him, and when, finally, to join. In most European countries, Scandinavia, Greece (for example), have other orientations relative to their, in fact, European Meryl. The introduction of the Euro and so on -- is very different institutions, with its own requirements and criteria for each "candidate", which in no way can fit Bennati faceless mentality of our leaders. European heritage -- not only some purely Cuaron, but our: monuments of Kyiv Rus, the St. Sophia Cathedral of the XI century, the Kiev chamber, the first University in Eastern Europe-Kiev-Mohyla Academy, Sich is an independent democratic Republic, an unusual form of self-government, the 500-year history of the Ukrainian Cossacks with a unique chronicle, the Constitution of Philip Orlik, more than three hundred gorgeous Ukrainian songs, philosophy, Pans, Ukrainian Prophet Shevchenko, next -- I. Franko, Lesia Ukrainka, V. Stefanik, M. Kotsyubinsky, M. Lysenko, O. Potebnya, noosphere Century Vernadsky, And. Puliui, S. Korolev, poetics movies, O. Dovzhenko, M. Rylsky, P. Tychyna, "Berezil", L. Kurbas, Archipenko, boichemistry... of the twentieth century -- is unique not only for its personalities, and the events that led to the emergence of his pieces: two world wars, the civil war for democracy and

independence, terrible genocide Holodomor, unique dragevent, the abundance of names, individual diversity Ukrainian processes 20-ies of XX century, Shot Revival, the interwar literature and war, creative palette Diaspora, the sixties, Saratova creativity 70--80-ies... -- This is an incomplete list of European integration of Ukraine, -- even wider, her international experience, which will backfire. So what methodological scheme can fit in the historicism of our literary Ukrainian destiny? None of the existing theoretical models are not able to fully delineate the Ukrainian biographies. Therefore, we resorted to the existing periodical literature to locally "to find fault" to metrological fundamentals.

Like other socio-humanitarian disciplines, literary biography in its development is guided by humanistic traditions and moral principles. The principle of humanism -- leading in the methodology of literary bography. Its humanization means submission to research the life and creative path of the artist in the public interest, improvement.

All artistic documentary-biographical works preserve the main features of the genre, defined more A. Maurois [1, p.178]: truthfulness, courageous search for truth, accuracy, and versatility of the human person.

Biography work as one of the genres of documentary and fiction occupies a prominent place in the contemporary literary process. Features biographical works, their value has been the object of research of many scientists, who thoroughly studied these issues. Differentiation biographical works, the formation of their genres, the history of literary biografi considered N. Dikushina [2, p.149-171]; O. Galich [3, p.23]; gathering l' operating, [4, p.25-26]]; Melnychuk B. [5, p.272]; O. Datsyuk [6, p.18]; I. Akhina [7, p.19].

We tried in his exploration show the evolutionary development of the personality in the literary bograts, stage of its growth it is from the Soviet times-- in the modern period, when Ukraine has already established itself as an independent state. We couldn't get around and the prerequisites to becoming a person. Stopped and constraints that inevitably arose when positive dynamics in terms of personality and modern.

Problems of development and functioning of documentary works become the subject of a comprehensive review and discussion at the international and national scientific conferences. As a consequence of the publication of collections of papers delivered at the forums.

Not less important is the principle of social causality and objectivity. Researcher, studying controversial literary phenomenon, has the right to voice their views on a particular fact of the biography of the writer or critic, but at the same time he is obliged to give full existing information about the figure.

For the Ukrainian literary biografi characterized by high scientific level. Its scientific character is reflected primarily in the application of scientific methods in the selection for high-quality information resources, schemes of their groups, analysis of characteristics.

These and other cultural processes dedicated to the many activities that take place in the world. On one of them we spinulosa. In Chernigov city organization "Euroclub" together with Chernihiv flu Kyiv Slavonic University and Chernihiv branch PVNZ "European University" held the international scientific-practical conference "Ukraine in European countries: current trends and prospects". One of the founders of its Yuri Tkach -- associate of national culture movement, caring person. The theme of the conference, in which we were lucky enough to attend a presentation of "Conceptualism source Ukrainian literary biografi -- dominant part of European culture" [8, p. 157 -- 164] -- varied: economic, political and social consequences of the continuing cooperation of Ukraine with the EU, namely: modern education in Ukraine in the context of European integration; legal space of Ukraine, human rights; globalization and its impact on the Ukrainian economy; trends in the development of Euroregions; intercultural dialogue,

participation of Ukrainian citizens in EU programmes; Europe in the system of international relations in the twenty-first century and other

Similar themes of scientific forums -- not unusual. Difficult transformation processes of transformation in modern cultural space of interest not only to academic scientists [9, p.405], [10, p.296] etc.

Ukraine's aspirations to establish itself in the global community reach depths of centuries. A significant contribution to the theoretical Foundation of the Ukrainian nation and people, and to create a consistent orientation on the approval of national identity of the Ukrainian people in the circle of European civilization in the XIX-first half of the twentieth century did M. Kostomarov, V. A., D. Yavornytsky, D. Bagaley, M. Drahomanov, M. Hrushevsky, And. Krypiakievych, D. Dontsov, S. Efremov, V. Peretz and other Russian thinkers. The more that the relations of Ukraine with the international society -- everlasting. We wrote about this in articles about Ukraine's relations with France [11, p. 301--305] and Hermanni [12, p.290 -- 297]. Our flag -- blue-yellow -- the gift of the Imperial dynasty of Austria-Hungary -- the Habsburgs. The prima Donna at the Vienna Opera is our Victoria Lukyanets, each of her concerts -- a full house and a standing ovation. Our color-all over the world... "Ukraine exists on the planet for a very long time, but many of his contemporaries have not learned to distinguish neither maps nor on historical Ovid. From time to time we were very noticeable, but it happened, Ukraine for centuries kept ignoring and were pushed to the outskirts of civilized life. But our people has always been a part quiet dignity, the eternal quest for peace and cooperation with all peoples of the world" [13, p. 7].

First of all transformative processes, and especially from the twelfth century, remained a Man. The person became the object of history since the Renaissance the seventeenth century, when literature was finally returned to the person. She had all inherent in the society, quality: humour, satire, criticism, consciousness, identity, honor and dignity, sensing the potential strength of their personal decisions to vote. But now, in the twenty-first century, in contrast to the Baroque era, people are no longer afraid. And this is the highest achievement criterion of courage and self-awareness not as a slave, creatures, and a great result nekomfortno. To this was attached a revolutionary.

Cultural traits Ukrainians were formed over thousands of years as universals. Great for strengthening the shaky now a significant part of the people of the spirit are called to serve and artistic stories about laborious, as a rule, the life path of prominent personalities. As more than one hundred years ago, "sick", according to the characteristic of A. Chekhov, times, heroes are needed, as the sun". And just need a vivid historical and biographical work about them that are a valuable educational material [5, c. 6]. Independent acquisition of knowledge, its culture in all its forms in our day requires adequate information to students about distinctive kinds of verbal human activity. Without this it is impossible, in particular, and the preservation of our cultural heritage, introducing it in the context of contemporary culture. In this respect, particular importance familiarize the youth with the curiosities of ancient literature. In the education of the youth of great importance next to the early printed editions of the works of the representatives of ancient culture, in particular -- Aeschylus, Sophocles, Euripides, Aristophanes, Homer, Plato, Aristotle, Horace, Virgil, Shakespeare, Moliere, Goethe, Schiller, Byron, Hugo, Nietzsche (he's in the first degree -- the artist), and in Ukrainian literature -- Shevchenko, Franko, Lesya Ukrainka, O. Kobylanska, Kotsyubinsky, Stefanik, Olesya, Russian literature -- O. Pushkin, M. Lermontov, F. Dostoevsky, L. Tolstoy... "Nothing is distributed among the people and there is nothing that creates human consciousness... as red writing ..." [14, p. 19 -- 20].

We tend to all others, and not his. Dress dress codes, ride in cars, used instead of healthy food khachapuri, hot dogs, sushi, baklava. We are convinced that today it is impossible to live

without English. At every step we see written in a foreign language signage hotels, markets, firms, and firmochek: Silver River, Drim, Toun. Service responsible for compliance with Ukrainian laws -- all this do not notice or do not want to miss. But how can we despise ourselves? It turns out -- without the Ukrainian language you can live, and no English-no? On the wider public about the shameful angloamericans, which supersedes all Ukrainian from Ukraine, do not speak, except in a narrow circle, -- radio "Culture". About Ukrainian values as high prestige of the Ukrainian people, says too little that it threatens the forgotten traditions and views on the ethnicity of people living in Ukraine. "When talking about the European choice of Ukraine as something new, do not forget that the choice that was and Lithuanian, and Polish, and Russian, and even Turkish, when after the destruction of the Zaporozhian Sich many Cossacks went for the Danube. Was that choice and overseas, when troubles people from Ukraine, emigrated to Canada, USA or Australia" [13, p. 7].

Paradoxically, despite the fact that civilized Europe looks down on us, she is not against to assimilate Ukrainians in their fold. And millions of Ukrainian women and men have simply become an integral labour emigration caste in many countries: Italy, Czech Republic, Portugal, Brazil, Argentina, America, Canada, Russia and so on, by the Way, unlike Chinese, Thai, Turkish, Arab migrants, Ukrainian nobody drives from those countries where they work, and countries such as Poland and Russia, and specifically create the conditions for emigration of Ukrainians there. Not surprisingly, when the tsars and the Soviets Ukrainians even families forcibly brought to Siberia and the Far East. Why is this happening with us, did we? Why we're considered second-class above these people and at the same time everywhere invite?

Why only a small number of advanced Ukrainians book in the libraries of volumes that belong to the leaders of our nation: Vyacheslav Lipinski, Mykola Mikhnovsky, Yevhen Konovalts, Stepan Bandera, Oleg Olzhych, by Dmytro Dontsov, Eugene malanuk, Vyacheslav Chornovil?... Unfortunately, the vast majority of our citizens are not familiar with the works of these eminent statesmen.

One of the key factors of national identity of the Ukrainian people is the language, which is the phenomenon of the spiritual culture of the nation. Through the language known to man, is his moral person, social and aesthetic ideals. Cultural potential of the language because it reflects an important social phenomenon, social relations, customs, ethical and aesthetic standards of the national Outlook. As a phenomenon of national culture, it is the domain of intellectual, philosophical and aesthetic thought, is an adequate form of social and individual moral consciousness. Language is an inexhaustible source of spiritual research potential of the Ukrainian people. Of particular importance in our time are becoming the Studio that explores linguistic and non-linguistic information resources that are used in modern society for information transfer [15, p. 304 --309], [16, p. 39-47].

The whole world knows that song in all ages poveselili waves poured all of our spaces: went to work-sang, worked -- sang, was returning home from work --sang. Without a song, not married, not born, not celebrated and not sad with the Exception that there is a time now when we like someone covered her mouth", is forced to forget their own special, upbeat mood, which is achieved with the song, was forced to dive only in contemplation of strangers, not relevant to our nature of melodies and rhythms. By definition And. Nightlight, our ancestors -- the Trypillians, arias, Cimmerians, Scythians, Sarmatians, ants, Russians, Cossacks -- those who lived in the Northern black sea coast, are civilizational power for humanity. They enthusiastically worked on its present development. "We were good students, and wise teachers. Even in the manners, in the Ukrainian multilingualism and beatocello - traces of communication with dozens of people. In our rich language time tablelist Turkic, Russian, German, Polish elements, which made us more understandable for others and for ourselves..." [13, p. 7--8].

Destroyed spirituality, spirit and originality of Ukrainian life, the lack of understanding of statehood, loss of culture, the decline of love, mutilated the word beget collectively greed, sadism, cruelty, indifference. Selfishness overcame self-sacrifice, has become a symbol of a Great mind, and the sacrifice has now become a symbol of sodomy. Nobility is dementia, and honor -- equated with backwardness. Sampoerna daruvala begging. If you do call this devastating course of ignorance, then we are doomed to death. Will not overcome the crisis -- economic or crisis in itself. How can you not remember our ancient folklore? [17, p.143 --149], [18, p. 174--176].

During the universal globalstudy processes is of special importance are the factors that contribute to the preservation and development of the identity of the Ukrainian people, its spirituality. And it is the high spirituality is meant to save the world from ruinas.Our country is the achievement of the Millennium development of the Ukrainian people. Here are all imbued Ukrainian culture, and all that is created, is the fruit of the mind and hands of the Ukrainian genius. Further development of the state is impossible without relying on young national staff with high spirituality that would continue the tradition of previous generations. "Unfortunately, we have not only acquired, but lost. History has given Ukraine centrifugal fate, irrevocable throwing its wealth and its people the worlds. Our singers and composers, generals and artists for centuries fought before in Vienna, Moscow, St. Petersburg and Warsaw, where gradually forgot their ancestry, was lost in an alien besmirch space and time. And the land remained, remained the language of the people. The immortality of Ukraine lies in the ability to revive and save yourself despite all the hardships. Forgotten names and pedigrees, but remains a heritage" [13, p. 8].

Globalization processes visible Universe was in the second half of XX-beginning of XXI century, has a tangible impact on economic, political and cultural life, based on a sharp increase in the production of information, development of science, communication revolution. The largest accentu acquire information resources, which in the period of globalization transformation is the most tangible and the only documents the challenges of modernity, evolutionary development of society. Globalism partly negates the value of boundaries, geographic features, includes within the scope of the General information influences an ever wider strata of the population, turning information resource for independent means of influence and social development. Today, the main directions of research aimed at studying the characteristic features of informational, economic, political and other consequences of global influences and strategy development in the conditions of existence of these effects for individual countries, Nations, etc. Today, the quantitative aspect of information is the easiest level of scientific knowledge about the information. Access a growing number of people to information sources, especially in their electronic form, has accelerated the processes of structuring society.

The filling of the national information database of new information is associated with the development of communication and technology cooperation in the framework of international projects, covering information structure and the global information space. The development of the system of the Ukrainian information databases depends on the development of the main streams of information on all existing media used by society.Although I tehni progress and provides the latest technology to the preservation and dissemination of information, however, full replacement of the new media, traditional systems do not occur. The book remains one of the most important sources of information.Especially relevant in solving some specific information services are media-TV and radio. Source of filling databases society is also a movie. Along with television, theatre and other art forms is important to the development of film production on the basis of the latest digital technologies.

With regard to the development of communication systems, from the cosmic to the cable, "the technical progress in this area will facilitate the development of effective circulation of information.

Not the last role in the culture -- for libraries. Young people, unfortunately, stopped going to the reading rooms, using Internet resources. There is some advantage, but is present and amounts, as the reluctance to join the world culture physically, we are looking for an easy way out, barely touch the keyboard of the computer. Modern electronic library, " said I. L. of Shriberg, -- "differ from traditional libraries not only those that provide access to remote, distributed and resortno resource using telecommunication technologies" [19, p. 16]. The book, according to our deepest convictions, will not replace one information resource. It's like looking at the Mona Lisa from the pages of popular publications. It depends on what goal we are pursuing.

Of particular importance in our time are becoming the Studio that explores linguistic and non-linguistic information resources that are used in modern society for information transfer.

The development of new information technologies put their requirements for library information systems and libraries. In the formation of the system of scholarly e-resources, scholars have identified problems playing manuscript, archival and literary heritage of outstanding scientists in the electronic environment in the framework of the program "Memory". Need a modern library, which are able to provide books in digital format, without this movement forward will not. The current generation of readers have appreciated these advantages of e-books, as the efficiency of placing information in electronic databases, the efficiency of the information retrieval efficiency of the used data and the usability of these data. The future -- for a network of electronic libraries. The Internet is performed not only in the library field. The Internet, as the air, firmly entrenched in our lives. Now the library, regardless of media and resources division, has entered a new era -- the era of networks, electronic documents and virtual reality. Today, the main information society strategy is in preparation and creating the future "knowledge society". The most active part in this process must take scientific library, because it is one of the major social institutions that provide the public with access to scientific information in both traditional and electronic media. Without effective implementation--especially oriented, innovative processing technologies and information transfer no scientific library--will not be able to effectively implement the necessary knowledge societies.

Digitization-- the way of obtaining and storing the images by means of computer technologies. Information is stored on magnetic or optical media. Among the advantages of this method -- quick access to information of a large number of users simultaneously. Automatic search tools greatly facilitate the search and use of information.

Students, as the most controversial stratum of society, sometimes has a stable value orientations, needs attention, otherwise the company may lose its citizen, his qualifications, etc. And here a necessary factor are spiritual, cultural and aesthetic values -- a deep understanding of the meaning of the goals of human life. The value system of the individual is reflected in various kinds of activities, which is a prerequisite for the emergence of the information needs of the individual. The experience of libraries shows that the direction and motives searches of student youth variety---from searching for information to practice, to get a good rest and fun: chat with friends, view, log, depth rarities "like" on the Internet and so on Library as spring well, must fulfill the thirst of every soul who has crossed its threshold is not indifferent in their search.

The information needs of users is the main objective of the library that defines their active participation in the information transformation in the state. Originally mankind was created by public institutions, aimed at creating different types of documents, their accumulation, storage and distribution.

The basis of the positive resonance digit age-old principle: as you sow, so shall you reap. Who willingly gives, he receives. We smile in response to our smile. Someone who radiates joy, there are happy people, and he brings joy into the lives of other people. He who lives in love, you will never feel lonely. When people are United by love, family, friendship, or a small team, and this force holds them together, and then there are the spiritual impulses that are interpreted and amplified by corresponding light and angelic beings. Joint working people in the spirit of love, mutual respect and respect for harmony fills the spiritual worlds joy, and our Mother Earth gives a sigh of relief. As light beings, first and foremost, the mother Earth, insensitivity and indifference not typical".

The universe is designed so that no competition would not be possible. But, being drawn into it, you keep it honest, because, according to the Ancient Aryan philosophy, their place under the Sun need to win with a clear conscience. Be specific and attentive. Look around you -- it is quite possible that the gold is under your feet. If so, when known persistence, honestly will end up being a state that is not ashamed to look people in the eye.

In summary expressed by the Ancient Aryan philosophy, we can conclude that Man himself is the Creator of your own life, your own destiny. And to change life on our Planet, it is necessary to make the transition from negative energy to positive. Only then will change the mentality of the nation, and life will be beautiful.

The preservation of the native language and mentality -- it's not a game in the patriotism, and the necessity of harmonization of relations with the Cosmos, and, in the end, it's a chance for survival. Native language has formed its own culture, its carriers and not given opportunities in a wide scope of private aggression and disregard for others.

Obviously, the transition to mass use of new information and telecommunication technologies will inevitably lead to serious social stress, will give the technical ability groups of people who own the mass media and communication, to a certain extent and, if necessary, to control the whole society, and each person in particular.

Like any other, the concept of the information society must not tolerate rude technological determinism, and take into account the complexity, diversity, inconsistency introduction of new technologies in public life, the interaction of various factors of social development, among which a special role is played by the human factor.

Writer -- in a conceptual sense -- absolutely world -- only lived in one country or another. The works of his article -- if it has stood the test of time -- the achievement of world civilization, or -- no. But everyone has his / her link in a continuous evolutionary process. Democracy -- the same process. And today, the history of Ukraine is not a real alien project "providence" freedom and open space action. O. Gonchar in his "Diaries" wrote: "I am with Napster. This explains a lot in the works and in the composition of the soul. First impressions of childhood -- the vast expanses of" [20, p. 395]. And on may 10, 1988 (Diaries. -- So 3) O. Gonchar spoke to librarians, where I gave myself the will". Among the library of the society was and I am.

The beginning of the XXI century is perceived as the most powerful explosion, which was prepared by many spiritual factors. You cannot bypass the global ideological transformations that materials all generation within the century. With the realization of defeat and analysis of its causes begins the path to victory.

The theme of memory is directly related to the identity as individuals and the whole nation. Insanity makes a person weak, subject to the manipulation of various totalitarian systems. Now on humanity, especially young people, affected virtual, partly deprived of national characteristics, the world of the Internet. Therefore, the monuments of the people must be kept as the Apple of his eye. How the world will see the Ukrainian -- depends on our contemporaries. You cannot dwell on

the historical achievements. You should try to move forward. In this decisive role of the Ukrainian elite, a new generation of high intellectual, creative, moral and spiritual ideals, harmonious, well-rounded, multi-faceted knowledge, deep in the national consciousness, dignity, patriotism, with fantastic energy, creativity, genius, great talent, competitive thoughts and ideas [21, p. 75 --78].

In color album "Ukraine, my love: the Book", Century, Korotich in the introductory article said: "...there are two concepts are not identical. One of them -- the birthplace, and the second -- the state". "Homeland -- the notion of eternal, like the ocean, which merged many rivers -- the history, culture, language, natural beauty, -- there is nothing to count them. And the state -- political structure, which acts a certain time at home" [13, S. 7].

So powerful processes of globalization, the re-nationalization and regionalization that simultaneously and dynamically occur in the modern world, forming permanent large-scale integration of economic growths, political alliances, military units, postkoloniales-totalitarian worlds, has not deprived us of Ukrainian identity, unity and national dignity. So we as a nation, as a public integrity, "the dead and the living, and the unborn" knew their true history, not assimilated and became equal members of the international megobrevi was able to successfully solve problems of collective defence system of protection of national interests, ethnic, cultural, religious, industrial, and other identities, social values, age-old traditions and modern innovations. In order for Ukraine to be able to compete on a global level in education, sanna-professional-scientific-technological, information and communication, innovation and investment, spiritual, intellectual and other qualitative values (axiological) southnorth human development, and therefore in a civilized manner-partnership entered into the system of international division of labor, creating new modes of economy not in the status of a supplier of cheap labor, and active creative subject. So we have not lost their identity and were not for Frank, pulled trains them bistrong. Finally, to make policy based on universal values, and based on the strategic components of the national idea -- internal Soborna of Ukraine, the preservation of the identity and dignity of man, his community, adequate external integration [22].

So, as conclusion, we could say that, maybe if there was the Institution of the evolution of personality, then there would be less problems, provoked by the policy and those who do it. Because they would also be investigated. Not Guinea pigs, and Evoluzione persons. Studied and analyzed all the curves in the dynamics of growth, the rise and fall of prominent personalities. More attention has been added lessons for correcting erroneous decisions and actions. "History -- the wise lady... and politics -- the cruel lady, she does not forgive weakness and error..." [23, p. 89].

The perspective in the study of this issue -- and continue to monitor lparam of Ukraine, to study critical study vykreslovaci those where rises the role of personality -- a personality. Thus, the role of personality as a driving force for Ecumenical progress, despite previous evolutionary stage is very important; it should play today in the crucial historical days of the new Ukraine.

References:

1. Maurois A. Aspects de la biographie / A. Maurois. – Paris, 1928. – 178 p.
2. Дикушина Н. Невыдуманная проза (О современной документальной литературе) [Текст] / Н. Дикушина // Жанрово-стилевые искания современной советской прозы. – М.: Наука, 1971. – С. 149–171.
3. Галич А. Современная художественно-документальная проза (Проблема развития жанра) [Текст] / А. Галич : автореф. дис.... канд. филол. наук. – К., 1984. – 23 с.

4. Сивокінь Г. Біографізм як методологічний інструмент в сучасному літературознавстві [Текст] / Г. Сивокінь // Другий Міжнародний Конгрес українців (Львів, 22–28 серп., 1993). – Л., 1993. – 336 с. – [с. 25–26].

5. Мельничук Б. Випробування істиною: Проблема історичної та художньої правди в українській історико-біографічній літературі (від початків до сьогодення) [Текст] / Б. Мельничук. – К.: ВЦ “Академія”, 1996. – 272 с.

6. Дацюк О. Особливості жанрової еволюції сучасної художньої біографії [Текст] / О. Дацюк : автореф. дис. ... канд. філол. наук. – К., 1998. – 18 с.

7. Акінішина І. Жанрово-стильові особливості художньо-біографічної прози 80–90-х років ХХ ст. [Текст] / І. Акінішина : автореф. дис. на здобуття вченого ступ. канд. філол. наук / Дніпропетр. нац. ун. – Дніпропетровськ, 2005. – 19 с.

8. Рева Л.Г. Концептуалізм джерелознавства української літературної біографіки — домінантної складової частини європейської культури // Зб. матеріалів III Міжнародної наук.-практ. конф. “Україна Європейська: сучасні тенденції та перспективи“ (Чернігів, 21 трав., 2010) / Упоряд.: Ю.В. Ткач / Чернігів. міська громадська організація “Євроклуб”; Чернігів. філія Київ. Славістичного ун-ту та Чернігів. філія ПВНЗ “Європейський ун-т”. — Чернігів: Видавець ФОП О.А. Стельмах, 2010. — [С. 157 — 164]. — 240 с.

9. Культурно-цивілізаційний простір Європи і Україна: Особливості становлення та сучасні тенденції розвитку / НАН України; Ін-т європейських досліджень НАН України. — К.: Ун-т “Україна”, 2010. — 405 с.

10. Культурологія та соціальні комунікації: Інноваційні стратегії розвитку: Матеріали Міжнар. наук. конф., 18—19 листоп., Харків, 2010 / Х.: ХДАК, 2010. — 296 с.

11. Рева Л. В. Коптілов — мій викладач, який навчав думати і творити // Українське мовознавство: Міжвідомчий наук. збірник / Міжнар. наук. конф. “Мова як світ світів: Поетика і граматики” (Київ, 18—19 листоп., 2010) / Київ. нац. ун-т імені Тараса Шевченка. — 2010. — №40/1. — [438 с.]. — С.301—305.

12. Рева Л. Микола Дашкевич — історик, джерелознавець, автор військового епосу Придніпров’я (за Північними пам’ятками): Кримський відгомін // Воєнна історія Північного Причорномор’я та Таврії: Наук. збірник; Матер. Всеукр. наук. військ.-істор. конф. (6 —7 жовтня, 2011 р., м. Севастополь) / М-во оборони України; Нац. військ.-істор. музей України; Військово-морський музей України; Військово-морський музейний комплекс “Балаклава”; Держ. підприємство “Укроборонсервіс”. — Севастополь, 2011. — 802 с. — [С.290 — 297].

13. Коротич В. Україна — любов моя // Фотокнига. — К.: ТОВ “Спалах”, 2005. — С. 7.

14. Білецький Л. Історія української літератури: Т. 1: Народня поезія. — Авсбург, 1947. — С. 19 — 20.

15. Рева Л. До питання про мовний код українського народу // Мова. Свідомість. Концепт: зб. наук. праць / Відп.ред. О.Г. Хомчук / Мелітопол. лерж пед. ун-т імені Богдана Хмельницького; Северодвінська філія ГОУ ВПО «Поморський держ. ун-т імені М.В. Ломоносова» (Росія) . — Вип.1. — Мелітополь: ТОВ «Видавничий будинок ММД», 2011. — [С.304 — 309]. — 316 с.

16. Рева Л. Літературна українська мова доби Ренесансу та Бароко (за фондами Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського НАН України) / Л. Г. Рева // Актуальні проблеми іноземної філології : Лінгвістика і літературознавство : міжвуз. зб. наук. ст. / відп. ред. В. А. Зарва. – Бердянськ : БДПУ, 2011. – Випуск VI. – Ч. 2. – С. 39–47.

17. Рева Л. Голубина книга як фундамент усної народнопоетичної творчості України // Наук. вісник “Межибіж”: Матеріали Третьої наук.-краєзнавчої конф. “Стародавній

Меджибіж в історико-культурній спадщині України”: В 2 ч. / Під ред. О.Г. Погорільця, Л.В. Баженова, А.М. Трембіцького та ін. — Меджибіж- Хмельницький: ПП Мельник А.А., 2010. — Ч.1. — 390 с. — [С.143 —149].

18. Рева Л. Украинские народные баллады о любви и верности // Менталитет славян и интеграционные процессы: История, современность, перспективы / Материалы VII Междунар. науч. конф.(Гомель, 26—27 мая, 2011 г.) / Мин-во образования Респ. Беларусь; Ин-т социологии НАН Беларуси; Белорус. Славянский комитет; Гос. Академия славянской культуры; Учреждение образования “Гомельский гос. техн. ун-т имени П.О. Сухого : В 2 ч. — Ч.1. — 240 с. — [С. 174—176].

19. Шрайберг Я.Л. Современные тенденции развития библиотечно-информационных технологий.— Ежегодный доклад. http://www.gputb.ru/win/ntb/ntb2002/1/f01_03.htm/ — С. 16.

20. Гончар О. Щоденники: В 3 т. — Т.2: 1968—1983.— К. : Веселка, 2003. — С. 395.

21. Рева Л. Життєписи видатних діячів української літератури в історичній пам’яті (з досвіду роботи в Національній бібліотеці України ім. В.І. Вернадського) // Наукові праці: Наук.-метод. журнал. — Т. 135: Вип. 122: Філологія. Літературознавство. — Миколаїв: Вид-во — ЧДУ ім. Петра Могили, 2010. — 128 с. — [С. 75 —78].

22. Вовканич С. Борітеся не лише Майданом» // Україна молода. — 2014. — 26 лют.

23. Кравчук Л. Маємо те, що маємо: Спогади і роздуми. – К: Століття, 2002. – 392 с.: іл. — [С. 89].